

F.t.l. vedr. luftfart

ren eller nogen, denne er ansvarlig for, forsætligt har forårsaget skaden.

Den til forslagens § 113 svarende konventionsbestemmelse udgjorde et led i det kompromis, hvorved der indførtes et objektivt ansvar og ansvarsgrænserne hævdes betydeligt. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 3. a.

Til § 114

(Warszawa/Haag art. 25 A, stk. 2, og Guatemala art. 25 A, stk. 1)

Lovforslagets § 114 viderefører den gældende bestemmelse i § 114, hvorefter beforderens ansatte og andre hvervtagere kan påberåbe sig samme ansvarsgrænser som beforderen, hvis de har forårsaget skaden under udførelsen af deres tjeneste eller hverv. Summen af de erstatningsbeløb, som i den anledning pålægges de ansatte, hvervtagerne og beforderen, må ikke overstige de i forslagens § 111 anførte ansvarsgrænser.

Forslaget indebærer dog den ændring i forhold til den gældende retstilstand, at også beforderens ansatte og hvervtagere har ret til ansvarsbegrænsning, uanset om den skadevoldende handling eller undladelse kan tilregnes dem som forsætlig eller uagtsom, jfr. forslagens § 113.

Det er fundet overflødig i lovteksten at henvise til § 23 i lov om erstatningsansvar, hvorefter arbejdstagerens erstatningsansvar efter omstændighederne kan nedsættes eller bortfalde.

Til §§ 115 og 116

(Warszawa/Haag art. 26)

Bortset fra, at betegnelsen »indskrevet rejsegods« er ændret til: »rejsegods«, jfr. de specielle bemærkninger til forslagens § 107, svarer lovforslagets §§ 115 og 116 med redaktionelle ændringer til de gældende §§ 115 og 116.

Til § 117

(Warszawa art. 28 og Guatemala art. 28)

Forslagets § 117, stk. 1 og stk. 3, svarer med redaktionelle ændringer til den gældende § 117, stk. 1 og 2.

I forslagens § 117 er som stk. 2 indsat en ny bestemmelse, der i overensstemmelse med Guatemala-protokollens artikel 28, stk. 2, udvider kredsen af de domstole, som er kompetente, når erstatningssagen angår befordring af passagerer og rejsegods. Sagen kan herefter anlægges tillige ved retten på det sted, hvor beforderen har et kontor, § 117 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

hvis passageren har bopæl eller vedvarende ophold i den stat, hvor kontoret er beliggende. Forumbestemmelserne i den danske lov kan naturligvis kun angive forudsætningerne for, at sagen kan anlægges ved dansk domstol. Det er derfor præciseret, at bestemmelsen gælder, når passageren har bopæl eller vedvarende ophold her i landet.

Til §§ 118 og 119

(Warszawa art. 29 og 30)

Bortset fra, at betegnelsen »indskrevet rejsegods« er ændret til: »rejsegods«, jfr. de specielle bemærkninger til forslagens § 107, svarer forslagens §§ 118 og 119 bortset fra redaktionelle ændringer til de gældende §§ 118 og 119.

Den 2-årige forældelsesfrist i § 118 gælder kun for krav, der rejses mod beforderen. For krav, der rejses mod afsenderen, gælder de almindelige forældelsesregler.

Til §§ 119 a-119 f

Lovforslagets §§ 119 a-119 f svarer med redaktionelle ændringer til de gældende §§ 119 a-119 f, der har gennemført bestemmelserne i Guadalajara-konventionen af 18. september 1961 om international luftbefordring, der udføres af en anden person end den, der har indgået befordringsaftalen, jfr. lov nr. 186 af 25. maj 1966 om ændringer i lov om luftfart.

Til §§ 120 og 121

(Warszawa art. 31 og 32)

Lovforslagets §§ 120 og 121 svarer med enkelte præciseringer samt redaktionelle ændringer til de gældende §§ 120 og 121.

Til § 122

Den gældende § 122 ophæves som en konsekvens af bestemmelserne i forslagens §§ 92, 93 og 97, hvorefter der ikke kræves oplysning i befordringsdokumenterne om ansvarsbegrænsningen. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 92.

Til § 123

Den gældende bestemmelse i § 123 indeholder bemyndigelse for ministeren for offentlige arbejder til at dispensere fra de krav til befordringsdokumenternes indhold, der er fastsat i §§ 92, stk. 1, 92 a, stk. 1, 93, stk. 1, og 97, for så vidt angår inden-